Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá rozšírená komora)

z 10. septembra 2025*

„Digitálne služby – Nariadenie (EÚ) 2022/2065 – Rozhodnutie Komisie o určení výšky poplatku za dohľad za rok 2023 – Článok 43 ods. 3 až 5 nariadenia 2022/2065 – Článok 4 ods. 2 delegovaného nariadenia (EÚ) 2023/1127 – Metóda výpočtu priemerného mesačného počtu aktívnych príjemcov – Úprava časových účinkov zrušenia“

Vo veci T-58/24,

TikTok Technology Ltd, so sídlom v Dubline (Írsko), v zastúpení: E. Batchelor a M. Frese, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: O. Gariazzo, P.-J. Loewenthal a L. Armati, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory R. Mastroianni (spravodajca), sudcovia M. Brkan, I. Gâlea, T. Tóth a W. Valasidis,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po pojednávaní z 11. júna 2025,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

1 Žalobkyňa, spoločnosť TikTok Technology Ltd, svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ navrhuje zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie C(2023) 8173 final z 27. novembra 2023, ktorým sa stanovuje poplatok za dohľad uplatniteľný na TikTok podľa článku 43 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Žalobkyňa je hlavnou prevádzkarňou poskytovateľa hostingovej služby TikTok v Európskej únii. Táto služba, ktorá bola vo svojej súčasnej verzii spustená v Únii v auguste 2018, umožňuje svojim používateľom vyhľadávať, sledovať a šíriť videá, ako aj vstupovať do interakcií, komunikovať a zdieľať obsah s inými používateľmi.

3 Podľa článku 43 ods. 1 až 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065 z 19. októbra 2022 o jednotnom trhu s digitálnymi službami a o zmene smernice 2000/31/ES (akt o digitálnych službách) (Ú. v. EÚ L 277, 2022, s. 1, ďalej aj „akt o digitálnych službách“ alebo „nariadenie“), Európska komisia účtuje poskytovateľom veľmi veľkých online platforiem (ďalej len „VVOP“) a veľmi veľkých internetových vyhľadávačov (ďalej len „VVIV“) pri ich menovaní podľa článku 33 uvedeného nariadenia ročný poplatok za dohľad za každú z takto určených služieb, stanovený prostredníctvom vykonávacieho aktu, s cieľom pokryť odhadované náklady, ktoré musí vynaložiť na riadne plnenie úloh dohľadu, ktoré jej zveruje akt o digitálnych službách. V súlade s článkom 43 ods. 4 uvedeného nariadenia Komisia určí uvedený poplatok použitím metódy, ktorú stanovila v delegovanom akte, v súlade so zásadami stanovenými v článku 43 ods. 5 toho istého nariadenia.

4 Komisia 2. marca 2023 v tejto súvislosti prijala delegované nariadenie (EÚ) 2023/1127, ktorým sa nariadenie 2022/2065 dopĺňa o podrobné metodiky a postupy týkajúce sa poplatkov za dohľad, ktoré Komisia účtuje poskytovateľom veľmi veľkých online platforiem a veľmi veľkých internetových vyhľadávačov (Ú. v. EÚ L 149, 2023, s. 16).

5 Dňa 25. apríla 2023 Komisia prijala rozhodnutie C(2023) 2720 final, ktorým sa TikTok v súlade s článkom 33 ods. 4 aktu o digitálnych službách určuje za VVOP.

6 Dňa 26. apríla 2023 bolo toto rozhodnutie oznámené žalobkyni ako hlavnej prevádzkarni poskytovateľa služby TikTok v Únii. Kópia tohto rozhodnutia bola zaslaná spoločnosti ByteDance, ktorá kontroluje skupinu právnych subjektov, do ktorej patrí žalobkyňa.

7 Dňa 29. septembra 2023 Komisia oznámila žalobkyni predbežnú výšku ročného poplatku za dohľad, pokiaľ ide o TikTok, v súlade s článkom 6 ods. 3 delegovaného nariadenia 2023/1127, ktorého kópia bola zaslaná aj spoločnosti ByteDance. Dňa 12. októbra 2023 žalobkyňa predložila Komisii svoje vyjadrenie.

8 Dňa 27. novembra 2023 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie, ktorým určila výšku ročného poplatku za dohľad uplatniteľného na TikTok za rok 2023. Táto suma bola určená v súlade s článkom 43 ods. 3 druhým pododsekom aktu o digitálnych službách podľa metodiky a postupov stanovených v delegovanom nariadení 2023/1127, najmä v jeho článku 5. Na účely určenia uvedenej sumy Komisia využila najmä dva tretie subjekty, SensorTower a Similarweb, a uplatnila

metodiku spoločnú pre všetky VVOP a VVIV, ktorú pripojila k napadnutému rozhodnutiu, na výpočet priemerného mesačného počtu aktívnych príjemcov v Únii (ďalej len „PMPAP“) určených služieb a na rozdelenie ročného poplatku za dohľad medzi nimi v súlade so zásadami uvedenými v článku 43 aktu o digitálnych službách. Kópia tohto rozhodnutia bola zaslaná aj spoločnosti ByteDance.

Návrhy účastníkov konania

9 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

10 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– subsidiárne v prípade zrušenia článku 5 ods. 2 alebo 4 delegovaného nariadenia 2023/1127 alebo napadnutého rozhodnutia zachoval účinky uvedeného nariadenia alebo uvedeného rozhodnutia až do prijatia opatrení potrebných na odstránenie zistených nedostatkov,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

11 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa v podstate uvádza päť žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na porušení článku 43 ods. 5 písm. b) aktu o digitálnych službách a prostredníctvom námietky na nezákonnosti článku 4 ods. 2 delegovaného nariadenia 2023/1127, druhý na porušení článku 43 ods. 5 písm. c) aktu o digitálnych službách a prostredníctvom námietky na nezákonnosti článku 5 ods. 2 delegovaného nariadenia 2023/1127, tretí na porušení článku 43 ods. 5 písm. b) aktu o digitálnych službách a prostredníctvom námietky na nezákonnosti článku 5 ods. 4 delegovaného nariadenia 2023/1127, štvrtý na porušení článku 43 ods. 2 aktu o digitálnych službách a prostredníctvom námietky na nezákonnosti článku 2 ods. 2 písm. a) delegovaného nariadenia 2023/1127 a piaty na porušení práva byť vypočutý, ako je zakotvené v článku 41 Charty základných práv Európskej únie, a povinnosti odôvodnenia.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 43 ods. 5 písm. b) aktu o digitálnych službách a prostredníctvom námietky na nezákonnosti článku 4 ods. 2 delegovaného nariadenia 2023/1127

12 Na podporu prvého žalobného dôvodu žalobkyňa v podstate uvádza päť častí, z ktorých prvá je založená na tom, že použitie spoločnej metodiky nie je prípustné, druhá je založená na porušení článku 43 ods. 5 písm. b) aktu o digitálnych službách v spojení s článkom 3 prvým odsekom písm. p) aktu o digitálnych službách, ktorý sa týka zákonnej definície PMPAP, tretia je založená na tom, že metóda použitá v napadnutom rozhodnutí na odhad PMPAP zaobchádza s platformami diskriminačne, štvrtá na tom, že ani článok 43 aktu o digitálnych službách, ani článok 4 ods. 2

delegovaného nariadenia 2023/1127 neposkytujú právny základ na prijatie metódy výpočtu PMPAP vo vykonávacom akte, a piata na námietke nezákonnosti týkajúcej sa článku 4 ods. 2 delegovaného nariadenia 2023/1127.

13 Všeobecný súd konštatoval, že najskôr treba spoločne preskúmať prvú a štvrtú časť.

14 V prvej časti žalobkyňa Komisii v podstate vytýka, že výšku poplatku určila na základe odhadu PMPAP, ktorý podľa nej nie je stanovený v akte o digitálnych službách, a to napriek tomu, že na jednej strane mala vychádzať z číselných údajov uverejnených samotnými poskytovateľmi, a na druhej strane, pokiaľ sa jej tieto číselné údaje zdali neúplné alebo nepresné, mohla uplatniť právomoc, ktorú jej priznáva akt o digitálnych službách, aby od nich získala všetky doplňujúce informácie.

15 Komisia sa domnieva, že nič v akte o digitálnych službách nebránilo tomu, aby z dôvodov transparentnosti, rovnosti zaobchádzania a dôvernosti použila podľa nej spoľahlivé údaje, ktoré zhromaždili dva tretie a nezávislé subjekty v krátkom čase, ktorý mala k dispozícii na prijatie vykonávacích aktov týkajúcich sa poplatkov.

16 Vo štvrtej časti žalobkyňa tvrdí, že žiadny právny základ neoprávňuje Komisiu prijať prostredníctvom delegovaného nariadenia alebo prostredníctvom jednoduchého vykonávacieho aktu, akým je napadnuté rozhodnutie, metódu výpočtu PMPAP v rámci článku 43 aktu o digitálnych službách. Komisia sa tak pokúsila prepísať akt o digitálnych službách, obísť postupy prijímania delegovaných aktov a vytvoriť druhú paralelnú metódu výpočtu PMPAP, ktorá by viedla k inému číslu, než je číslo použité na účely určenia služieb (článok 24 ods. 2 aktu o digitálnych službách).

17 Podľa žalobkyne mala Komisia na účely zachovania koherentnosti medzi PMPAP uvedeným v článku 24 ods. 2 aktu o digitálnych službách a PMPAP uvedeným v článku 33 aktu o digitálnych službách použiť ten istý PMPAP, aký poskytovatelia, ktorých služby boli určené, uviedli na účely uplatnenia článku 24 aktu o digitálnych službách.

18 V každom prípade sa žalobkyňa domnieva, že Komisia spojila vykonávací a delegovaný akt a že nebola oprávnená prijať uvedenú metódu vo vykonávacom akte bez dodržania článku 33 ods. 3 a článku 87 aktu o digitálnych službách. Okrem toho podľa nej Komisia neprijala delegované nariadenie 2023/1127 na základe článku 33 ods. 3 aktu o digitálnych službách a metóda výpočtu PMPAP nie je uvedená v delegovanom nariadení 2023/1127, ale v napadnutom rozhodnutí.

19 Žalobkyňa napokon tvrdí, že napadnuté rozhodnutie protiprávne odkazuje na článok 4 ods. 2 delegovaného nariadenia 2023/1127 na odôvodnenie toho, že Komisia použila na výpočet PMPAP „akékoľvek iné informácie, ktoré sú [jej] k dispozícii“ k 31. augustu daného roka, keďže toto ustanovenie nepredstavuje základ pre určenie poplatku za dohľad v napadnutom rozhodnutí a že článok 43 ods. 4 aktu o digitálnych službách v každom prípade neumožňuje Komisii „získať nové alebo odlišné údaje týkajúce sa PMPAP“ na účely určenia poplatku.

20 Komisia uvádza, že postupy určovania a stanovovania poplatku sú právne odlišné a sledujú odlišné ciele. Podľa nej článok 43 ods. 5 aktu o digitálnych službách neuvádza článok 24 ods. 2 aktu o digitálnych službách, a len uvádza, že poplatok musí byť úmerný PMPAP. V tomto zmysle bol akt o digitálnych službách dodržaný. Komisia tvrdí, že teda nebola povinná ani na základe

článku 43 aktu o digitálnych službách, ani na základe článku 4 ods. 2 delegovaného nariadenia 2023/1127 použiť PMPAP uverejnený poskytovateľmi, ale že v tejto súvislosti disponuje voľnou úvahou aj na to, aby použila „akékoľvek iné informácie, ktoré sú [jej] k dispozícii“.

21 Komisia spresňuje, že jediným cieľom metodiky pripojenej k napadnutému rozhodnutiu bolo informovať poskytovateľov o použitých údajoch a zdrojoch informácií, ktoré následne viedli k spoločnej metodike a ktorá jej umožnila splniť si svoju povinnosť odôvodnenia. Táto metodika teda nie je „metodikou na výpočet PMPAP na účely [článku 33] ods. 1 [aktu o digitálnych službách] a článku 24 ods. 2 [aktu o digitálnych službách]“ v zmysle článku 33 ods. 3 aktu o digitálnych službách, ale len metodikou opisujúcou, ako Komisia spracovala a použila údaje týkajúce sa PMPAP, ktoré mala k dispozícii. Komisia ďalej tvrdí, že neporušila článok 43 aktu o digitálnych službách, ale že bola nútená „akýmkoľvek spôsobom spracovať tieto údaje“, aby dosiahla súlad s aktom o digitálnych službách a delegovaným nariadením 2023/1127.

22 Treba pripomenúť, že podľa článku 33 ods. 3 aktu o digitálnych službách, ktorý sa týka určenia online platforiem a internetových vyhľadávačov za VVOP alebo VVIV, „Komisia môže po porade s výborom [Európskeho výboru pre digitálne služby] prijať delegované akty v súlade s článkom 87 [aktu o digitálnych službách] na doplnenie ustanovení [aktu o digitálnych službách] stanovením metodiky výpočtu [PMPAP] na účely odseku 1 tohto článku a článku 24 ods. 2 [aktu o digitálnych službách], pričom sa zabezpečí, aby táto metodika zohľadňovala trhový a technologický vývoj“.

23 Navyše podľa poslednej vety článku 33 ods. 4 prvého pododseku aktu o digitálnych službách pri prijímaní rozhodnutia o určení VVOP alebo VVIV „Komisia prijme rozhodnutie na základe údajov nahlásených poskytovateľom online platformy alebo internetového vyhľadávača podľa článku 24 ods. 2 [aktu o digitálnych službách] alebo informácií požadovaných podľa článku 24 ods. 3 [aktu o digitálnych službách] alebo akýchkoľvek iných informácií, ktoré má Komisia k dispozícii“.

24 Okrem toho v súvislosti so stanovením poplatku za dohľad článok 43 ods. 3 až 5 aktu o digitálnych službách znie:

„3. Poskytovateľom [VVOP] a [VVIV] sa každoročne účtuje poplatok za dohľad za každú službu, za ktorú boli určení podľa článku 33 [aktu o digitálnych službách].

Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými stanoví výšku ročného poplatku za dohľad v súvislosti s každým poskytovateľom VVOP a VVIV. Komisia pri prijímaní uvedených vykonávacích aktov uplatní metodiku stanovenú v delegovanom akte uvedenom v odseku 4 tohto článku a dodržiava zásady stanovené v odseku 5 tohto článku. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 88 [aktu o digitálnych službách].

4. Komisia prijme delegované akty v súlade s článkom 87 [aktu o digitálnych službách], ktorým stanoví podrobnú metodiku a postupy:

…

b) určovania jednotlivých ročných poplatkov za dohľad uvedených v odseku 5 písm. b) a c);

…

Komisia pri prijímaní uvedených delegovaných aktov dodržiava zásady stanovené v odseku 5 tohto článku.

5. Na vykonávací akt uvedený v odseku 3 a delegovaný akt uvedený v odseku 4 sa vzťahujú tieto zásady:

…

b) ročný poplatok za dohľad je úmerný [PMPAP] každej [VVOP] alebo každého [VVIV] v Únii určených podľa článku 33 [aktu o digitálnych službách];

…“

25 V súlade s článkom 87 ods. 4 aktu o digitálnych službách Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi určenými jednotlivými členskými štátmi. Okrem toho podľa článku 87 ods. 6 toho istého nariadenia môžu Európsky parlament a Rada Európskej únie vzniesť námietku pred nadobudnutím účinnosti takéhoto aktu.

26 Napokon, pokiaľ ide o určenie základnej sumy za službu, článok 4 ods. 1 a 2 delegovaného nariadenia 2023/1127 stanovuje:

„1. V súvislosti s každou určenou službou, na ktorú sa vzťahujú poplatky za dohľad podľa článku 3, sa základná suma na rok n vypočíta ako podiel celkových ročných nákladov odhadovaných na rok n + 1 v súlade s článkom 2 úmerne [PMPAP] určenej služby v súlade s koeficientom (U) uvedeným v odseku 2 tohto článku a… v súlade s koeficientom (T)…, a to podľa tohto vzorca:

$$\text{Montant_de_base_en_année_n_pour_service_désigné}_x = \frac{\text{Montant_total_coûts_estimés_en_année_n+1}}{\sum_{\text{pour_tous_services_désignés_n}} (T_n \times U_n)} \times (T_x \times U_x)$$

2. Koeficient (U) na výpočet základnej sumy za každú určenú službu má hodnotu stanovenú v prílohe II, ktorá zodpovedá [PMPAP] vyjadrenému v miliónoch jednotiek zaokrúhlenému nadol na najbližších stotisíc.

[PMPAP] každej určenej služby, ktorý určuje uplatniteľný koeficient podľa prvého pododseku tohto odseku, je počet vyplývajúci z údajov oznámených poskytovateľom online platformy alebo internetového vyhľadávača podľa článku 24 ods. 2 [aktu o digitálnych službách] alebo z informácií požadovaných podľa článku 24 ods. 3 uvedeného aktu alebo z akýchkoľvek iných informácií, ktoré sú Komisii k dispozícii k 31. augustu roka n.

…“

27 V prejednávanej veci sa v odôvodnení 31 napadnutého rozhodnutia spresňuje, že PMPAP každej určenej služby, ktorý určuje koeficient (U) uplatniteľný na určenie poplatku za dohľad, môže vyplývať z údajov poskytnutých poskytovateľom služby v súlade s článkom 24 ods. 2 aktu o digitálnych službách, z informácií požadovaných podľa článku 24 ods. 3 toho istého aktu alebo z akýchkoľvek iných informácií, ktoré sú Komisii k dispozícii.

28 V odôvodnení 32 napadnutého rozhodnutia sa ďalej uvádza, že vzhľadom na rôzne metodiky, odlišnú dostupnosť verejných informácií o nich, rôznu mieru presnosti a rôzne zdroje údajov používané poskytovateľmi určených služieb na výpočet PMPAP ich služieb, ako aj dôvernosť, ktorú požadujú niektorí z týchto poskytovateľov, bolo potrebné vychádzať zo spoločnej metodiky a zo spoločných zdrojov údajov, aby sa koeficient (U) uplatňoval konzistentne naprieč rôznymi určenými službami v súlade s článkom 4 ods. 2 delegovaného nariadenia 2023/1127. Na základe spoločnej metodiky a spoločných zdrojov údajov uvedených v prílohe k napadnutému rozhodnutiu teda Komisia vypočítala PMPAP spoločnosti TikTok a zodpovedajúci koeficient (U), ktoré sú potrebné na určenie výšky poplatku za dohľad fakturovaného žalobkyni (pozri odôvodnenie 33 napadnutého rozhodnutia).

29 Okrem toho v odôvodnení 38 napadnutého rozhodnutia Komisia zdôraznila existenciu ťažkostí, ktoré z viacerých dôvodov vznikli pri zisťovaní informácií o PMPAP VVOP a VVIV, ako aj o metodike, z ktorej poskytovatelia vychádzali pri výpočte ich PMPAP. Za týchto podmienok Komisia uviedla, že v lehotách stanovených v článku 6 ods. 3 a 4 delegovaného nariadenia 2023/1127 nemohla vykonať spoľahlivé porovnanie uverejneného PMPAP medzi rôznymi určenými službami na stanovenie poplatku za dohľad v súlade s článkom 43 ods. 5 písm. b) aktu o digitálnych službách. Okrem toho použitie zdrojov údajov tretích osôb odôvodnila účelom a odlišnou povahou postupu týkajúceho sa určovania poplatkov za dohľad v porovnaní s postupom týkajúcim sa určenia VVOP a VVIV (pozri odôvodnenie 39 napadnutého rozhodnutia).

30 Napokon v odpovedi na tvrdenie uvedené žalobkyňou v rámci konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého spoločná metodika nemá právny základ, Komisia v odôvodnení 34 napadnutého rozhodnutia poznamenala, že článok 4 ods. 2 delegovaného nariadenia 2023/1127 ju oprávňuje identifikovať PMPAP na účely stanovenia poplatku za dohľad na základe údajov oznámených poskytovateľmi, informácií požadovaných Komisiou alebo koordinátorom digitálnych služieb alebo akýchkoľvek iných informácií, ktoré sú Komisii k dispozícii. Na základe ustanovenia a informácií dostupných k 31. augustu prebiehajúceho roka teda Komisia tvrdila, že na tento účel vypracovala spoločnú metodiku, ako sa uvádza v odôvodnení 32 napadnutého rozhodnutia.

31 Všeobecný súd preskúma, či akt o digitálnych službách umožňuje použitie spoločnej metodiky výpočtu PMPAP (prvá časť prvého žalobného dôvodu) pred posúdením, či v prejednávanej veci Komisia porušila článok 43 uvedeného nariadenia tým, že prijala takúto metodiku v rámci vykonávacieho aktu (štvrtá časť prvého žalobného dôvodu).

32 Po prvé treba konštatovať, že žiadne ustanovenie aktu o digitálnych službách alebo delegovaného nariadenia 2023/1127 nebráni tomu, aby Komisia postupovala podľa metodiky určenej na výpočet PMPAP. Okrem toho treba uviesť, ako to urobila Komisia, že relevantnou skutočnosťou na účely uplatnenia článku 43 aktu o digitálnych službách nie je PMPAP v absolútnom vyjadrení každej určenej služby, ale jeho relatívna hodnota vo vzťahu k ostatným určeným službám.

33 V prejednávanej veci mohla mať Komisia oprávnené pochybnosti týkajúce sa koherentnosti všetkých metód výpočtu PMPAP použitých rôznymi poskytovateľmi, a to tým skôr, že nemala k dispozícii údaje o niektorých z nich.

34 Z uvedeného vyplýva, že Komisia bola oprávnená použiť spoločnú metodiku aj v záujme transparentnosti a rovnosti zaobchádzania s uvedenými poskytovateľmi vzhľadom na skutočnosť, že podľa článku 43 aktu o digitálnych službách musí byť rozdelenie poplatkov za dohľad úmerné PMPAP každej určenej služby, v dôsledku čoho treba prvú časť zamietnuť.

35 Okrem toho, keďže zo znenia článku 4 ods. 2 druhého pododseku delegovaného nariadenia 2023/1127 (pozri bod 26 vyššie) vyplýva, že tento článok nestanovuje žiadnu hierarchiu medzi troma uvedenými zdrojmi informácií, keďže tieto informácie sú jasne prezentované tak, že vychádzajú z alternatívy, a tak Komisia nebola v prejednávanej veci povinná jeden z nich uprednostniť alebo nezohľadniť. Komisia sa preto správne rozhodla vychádzať z „akýchkoľvek iných informácií, ktoré sú [jej] k dispozícii“, v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia.

36 Po druhé zo všeobecnej štruktúry a cieľov aktu o digitálnych službách vyplýva, že pojem „PMPAP“ treba chápať jednotne a koherentne, nezávisle od kontextu a účelu jeho uplatňovania, čo navyše potvrdzuje odôvodnenie 77 uvedeného nariadenia. Ak by totiž zámerom normotvorcu bolo stanoviť odlišné právne režimy podľa toho, či účelom používania PMPAP bolo určenie služby ako VVOP alebo VVIV, alebo určenie poplatku za dohľad, výslovne by to jasne a presne stanovil.

37 Hoci je teda Komisia nepochybne oprávnená prijať spoločnú metodiku výpočtu PMPAP, nemôže sa vyhnúť preskúmaniu postupu prijímania delegovaných aktov, ako je stanovený najmä v článku 87 ods. 4 a 6 aktu o digitálnych službách, tým, že sa obmedzí na to, že túto spoločnú metodiku priloží ku každému vykonávaciemu aktu.

38 V súlade s článkom 43 ods. 4 aktu o digitálnych službách je totiž Komisia povinná prijať delegované akty, ktorými stanoví podrobnú metodiku a postupy, ktoré sa majú použiť na stanovenie jednotlivých ročných poplatkov za dohľad pre každého poskytovateľa, a podľa článku 43 ods. 5 písm. b) toho istého nariadenia musia byť tieto poplatky úmerné PMPAP každej VVOP alebo každého VVIP.

39 Okrem toho článok 4 delegovaného nariadenia 2023/1127 spresňuje spôsoby určenia základnej sumy pre každú službu prostredníctvom vzorca obsahujúceho najmä koeficient (U), ktorého hodnota zodpovedá PMPAP každej dotknutej služby, pričom však doň nie je zahrnutá metóda výpočtu samotného PMPAP.

40 Keďže výpočet PMPAP bol nevyhnutný na stanovenie poplatku za dohľad nad každou službou podľa článku 43 ods. 5 písm. b) aktu o digitálnych službách, Komisia ho vypočítala na základe „spoločnej metodiky“, ktorú však pripojila k napadnutému rozhodnutiu, ako aj k vykonávacím aktom adresovaným ostatným poskytovateľom určených služieb (pozri odôvodnenie 32 napadnutého rozhodnutia).

41 Hoci je pravda, ako zdôrazňuje Komisia, že na rozdiel od článku 33 ods. 3 aktu o digitálnych službách sa článok 43 toho istého nariadenia výslovne netýka prijatia delegovaného aktu na účely stanovenia metodiky výpočtu PMPAP, nič to nemení na tom, že uvedený článok ukladá Komisii povinnosť dbať na to, aby ročné poplatky za dohľad boli úmerné PMPAP každej určenej služby, a zároveň stanoviť metódu a postupy, ktoré sa majú použiť na ich určenie v rámci delegovaného aktu, a nie vykonávacieho aktu.

42 Inými slovami, z kontextuálneho a systematického výkladu relevantných ustanovení aktu o digitálnych službách vyplýva, že hoci článok 43 tohto nariadenia výslovne neodkazuje na metodiku uvedenú v článku 33 aktu o digitálnych službách, vytvára výslovnú súvislosť medzi metódou určenia ročných poplatkov za dohľad, ktorá môže byť stanovená len prijatím delegovaného aktu, a PMPAP určených služieb, podľa ktorého sa majú určiť poplatky.

43 V dôsledku toho je metodika na výpočet PMPAP neoddeliteľnou súčasťou určenia poplatku za dohľad a musí sa považovať za jeho podstatný a nevyhnutný prvok.

44 Po tretie, pokiaľ ide o tvrdenie Komisie založené na tom, že článok 4 ods. 2 druhý pododsek delegovaného nariadenia 2023/1127 poskytuje dostatok podrobností týkajúcich sa výpočtu PMPAP, treba podobne ako žalobkyňa konštatovať, že uvedené ustanovenie neobsahuje viac podrobností týkajúcich sa tohto výpočtu, než sú podrobnosti poskytnuté samotným aktom o digitálnych službách. Hoci totiž článok 4 ods. 2 druhý pododsek delegovaného nariadenia 2023/1127 a posledná veta článku 33 ods. 4 prvého pododseku aktu o digitálnych službách majú odlišné ciele, a to výpočet PMPAP na účely stanovenia poplatkov a určenia VVOP alebo VVIV, treba konštatovať, že zdroje informácií uvedené v týchto dvoch ustanoveniach na získanie PMPAP sú zhodné.

45 Keďže, ako bolo pripomenuté v bode 43 vyššie, výpočet PMPAP je podstatným a nevyhnutným prvkom na stanovenie poplatku, povinnosť Komisie uvedená v článku 43 ods. 4 aktu o digitálnych službách stanoviť v delegovanom akte „podrobnú“ metodiku a postupy určenia poplatkov, implicitne, ale nevyhnutne, vedie k povinnosti stanoviť v takomto akte prinajmenšom dostatočne podrobné prvky metódy výpočtu PMPAP.

46 Článok 43 ods. 4 aktu o digitálnych službách v každom prípade ukladá Komisii povinnosť spresniť a konkretizovať akt o digitálnych službách stanovením detailov v delegovanom akte, ktoré neboli definované normotvorcom (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 17. marca 2016, Parlament/Komisia, C-286/14, EU:C:2016:183, bod 50). V rozsahu, v akom sa však Komisia v delegovanom nariadení 2023/1127 vo všeobecnosti obmedzuje na uvedenie troch zdrojov informácií, a to údajov oznámených poskytovateľom podľa článku 24 ods. 2 aktu o digitálnych službách, informácií požadovaných podľa článku 24 ods. 3 aktu o digitálnych službách a akýchkoľvek iných informácií, ktoré sú jej k dispozícii, nemožno sa domnievať, že Komisia dodržala článok 43 ods. 4 aktu o digitálnych službách.

47 Okrem toho Komisia tým, že sa na pojednávaní uspokojila s tvrdením, že vloženie príliš podrobnej metodiky výpočtu PMPAP do delegovaného aktu nie je vhodné a že takéto riešenie by bolo „kontraproduktívne“, pretože by to viedlo k riziku povinnosti aktualizovať túto metodiku z roka na rok, najmä vzhľadom na nové riešenia odhadu, z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, v čom by spoločná metodika pripojená k napadnutému rozhodnutiu bola príliš podrobná vzhľadom na jasné a presné znenie článku 43 ods. 4 aktu o digitálnych službách.

48 Takéto tvrdenie je navyše v rozpore aj s odôvodnením 77 aktu o digitálnych službách, podľa ktorého „na určenie [PMPAP] môže mať vplyv vývoj na trhu a technický vývoj, a preto by Komisia mala byť splnomocnená doplniť ustanovenia [uvedeného] nariadenia prijatím delegovaných aktov, ktorými sa v prípade potreby stanoví metodika na určenie aktívnych príjemcov online platformy alebo internetového vyhľadávača“.

49 Tvrdenie uvedené Komisiou na pojednávaní, podľa ktorého rozhodnutie neuviesť podrobné informácie v delegovanom nariadení 2023/1127 reaguje na obavu spojenú s ochranou obchodného tajomstva a dôverných údajov tretích spoločností použitých na vykonanie výpočtu PMPAP, nemôže uspieť. Na jednej strane totiž Komisia nepreukázala, v čom je dôvernosť určitých údajov chránená skôr vo vykonávacom akte, akým je napadnuté rozhodnutie, než v delegovanom akte. Na druhej strane treba konštatovať, že dôverné informácie, na ktoré odkazuje Komisia, sa v každom prípade nenachádzajú ani v delegovanom nariadení 2023/1127, ani v spoločnej metodike pripojenej k napadnutému rozhodnutiu, v dôsledku čoho toto tvrdenie možno len zamietnuť.

50 Za týchto podmienok, keďže PMPAP je tak podstatným prvkom metódy stanovenia poplatku za dohľad, ako aj pojmom, ktorý treba chápať jednotne a koherentne v celom akte o digitálnych službách (pozri bod 36 vyššie), z článku 43 ods. 3 aktu o digitálnych službách v spojení s článkom 33 ods. 3 uvedeného nariadenia vyplýva, že prijatím metodiky výpočtu PMPAP vo vykonávacom akte a nie v delegovanom akte Komisia porušila článok 43 ods. 3 až 5 a článok 87 aktu o digitálnych službách.

51 Tento záver nemožno spochybniť ostatnými tvrdeniami Komisie.

52 Po prvé, na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, spoločnú metodiku, ktorá bola pripojená k napadnutému rozhodnutiu, totiž nemožno považovať len za odôvodnené vysvetlenie spôsobu, akým bol PMPAP vypočítaný, ale, ako to potvrdzuje samotný názov prílohy, za skutočnú podrobnú metodiku výpočtu.

53 Hoci môže slúžiť na pochopenie odôvodnenia Komisie a je spoločná pre všetkých poskytovateľov, ako zdôraznila Komisia na pojednávaní, nič to nemení na tom, že takáto metodika vzhľadom na svoje znenie, obsah a dĺžku má povahu dokumentu všeobecnej povahy, ktorý sa má uplatňovať na všetkých poskytovateľov, a nie je len súčasťou odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

54 Po druhé treba uviesť, že vzhľadom na to, že žiadne ustanovenie aktu o digitálnych službách ani delegovaného nariadenia 2023/1127 nestanovuje splnomocnenie v prospech Komisie na doplnenie alebo konkretizáciu metódy a postupov uvedených v článku 43 ods. 4 aktu o digitálnych službách prostredníctvom vykonávacieho aktu, skutočnosť, že k napadnutému rozhodnutiu bola pripojená spoločná metodika, tiež nemá nijaký právny základ.

55 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba vyhovieť štvrtej časti prvého žalobného dôvodu, a v dôsledku toho zrušiť napadnuté rozhodnutie bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ostatné tvrdenia, výhrady alebo žalobné dôvody uvedené žalobkyňou a rozhodnúť o návrhu na prijatie opatrení na zabezpečenie priebehu konania, ktorý podala žalobkyňa.

O zachovaní účinkov napadnutého rozhodnutia

56 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd v prípade, že zruší článok 5 ods. 2 alebo 4 delegovaného nariadenia 2023/1127 alebo napadnuté rozhodnutie, zachoval účinky uvedeného nariadenia alebo napadnutého rozhodnutia, až kým Komisia neprijme opatrenia potrebné na odstránenie zistených nedostatkov. Tento odklad výkonu je potrebný, keďže takéto zrušenie by malo vplyv na výšku poplatkov, ktoré sú za rok 2023 splatné a už zaplatené inými určenými poskytovateľmi služieb, ako aj na celkovú úroveň zdrojov, ktoré má Komisia k dispozícii a ktoré už použila na plnenie svojich úloh dohľadu.

57 Žalobkyňa tvrdí, že časové obmedzenie účinkov prípadného zrušenia napadnutého rozhodnutia nie je odôvodnené, keďže takéto zrušenie by nemalo závažné negatívne dôsledky pre Komisiu alebo režim zavedený aktom o digitálnych službách.

58 Podľa článku 264 prvého odseku ZFEÚ platí, že ak je žaloba opodstatnená, súd vyhlási napadnutý akt za neplatný.

59 Podľa článku 266 prvého odseku ZFEÚ je potom inštitúcia, ktorej akt bol zrušený, povinná prijať potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s rozsudkom o zrušení.

60 Podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže súd Únie, ak to považuje za potrebné, uviesť účinky zrušeného aktu, ktoré sa musia považovať za konečné. V tejto súvislosti z judikatúry vyplýva, že pri výkone právomoci, ktorú mu priznáva tento článok, Súdny dvor berie do úvahy dodržiavanie zásady právnej istoty a iných verejných alebo súkromných záujmov (pozri rozsudok z 25. februára 2021, Komisia/Švédsko, C-389/19 P, EU:C:2021:131, bod 72 a citovanú judikatúru; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok z 22. decembra 2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, bod 122).

61 Článok 264 druhý odsek ZFEÚ sa teda vykladal najmä tak, že z dôvodov právnej istoty, ale aj z dôvodov, ktorých cieľom je zabrániť diskontinuite alebo regresii vo vykonávaní politík uskutočňovaných alebo podporovaných Úniou, umožňuje zachovať účinky zrušeného aktu počas primeranej lehoty [pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 12. februára 2025, de Volksbank/SRB (Príspevky *ex ante* na rok 2018), T-406/18, EU:T:2025:151, bod 104 a citovanú judikatúru].

62 Hoci v prejednávanej veci bolo napadnuté rozhodnutie prijaté v rozpore s článkom 43 ods. 4 aktu o digitálnych službách, ako vyplýva z bodu 50 vyššie, Všeobecný súd naopak nekonštatoval pochybenie, ktoré by malo vplyv na samotnú povinnosť žalobkyne zaplatiť poplatok za dohľad za rok 2023.

63 Za týchto podmienok by zrušenie napadnutého rozhodnutia bez stanovenia zachovania jeho účinkov až do jeho nahradenia novým rozhodnutím mohlo ohroziť vykonanie článku 43 aktu o digitálnych službách, ktorý stanovuje, že Komisia účtuje poskytovateľom VVOP a VVIV ročný poplatok za dohľad, ktorého celková výška pokrýva náklady, ktoré vzniknú Komisii v súvislosti s jej úlohami dohľadu, ktoré jej boli zverené aktom o digitálnych službách (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Landesbank Baden-Württemberg a SRB, C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601, bod 177). Ak by totiž Komisia bola povinná s okamžitou účinnosťou vrátiť sumu poplatku žalobkyne za dohľad, ako aj výšku poplatkov iných poskytovateľov, ako sú tí, ktorí podali podobnú žalobu založenú na rovnakých žalobných dôvodoch, akým bolo vyhovené v tejto žalobe, hoci títo poskytovatelia v zásade naďalej podliehajú povinnosti platiť uvedené poplatky, takéto vrátenie by mohlo zbaviť Komisiu finančných prostriedkov potrebných na riadne plnenie úloh dohľadu, ktoré jej boli zverené aktom o digitálnych službách.

64 Okrem toho treba uviesť, že vzhľadom na dôvody odôvodňujúce zrušenie napadnutého rozhodnutia, t. j. skutočnosť, že Komisia použila spoločnú metodiku na výpočet PMPAP, a to tak, že ho pripojila k vykonávacím aktom, Komisia nebude schopná prijať nové rozhodnutie ukladajúce žalobkyni povinnosť platiť poplatok za dohľad bez toho, aby vopred stanovila metodiku na výpočet PMPAP prostredníctvom delegovaného aktu. Podľa článku 266 ods. 1 ZFEÚ totiž prináleží Komisii, aby vyvodila potrebné dôsledky zo zrušenia napadnutého

rozhodnutia, pričom zohľadní nielen výrok tohto rozsudku, ale aj dôvody, o ktoré sa opiera, keďže sú nevyhnutné na určenie presného významu toho, o čom bolo rozhodnuté vo výroku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. novembra 2007, Taliansko/Komisia, C-417/06 P, neuverejnený, EU:C:2007:733, bod 50 a citovanú judikatúru, a zo 14. júla 2016, Lotyšsko/Komisia, T-661/14, EU:T:2016:412, bod 90). Nové rozhodnutie, ktorým sa stanovuje poplatok za dohľad uplatniteľný na TikTok na rok 2023, by sa teda prípadne mohlo prijať až po zmene delegovaného nariadenia 2023/1127 alebo po prijatí nového delegovaného aktu, ktorým sa stanoví metodika na výpočet PMPAP, čo by za súčasného stavu navyše mohlo mať vplyv aj na stanovenie poplatkov za dohľad vo vykonávacích aktoch prijatých na rok 2024.

65 V dôsledku toho by zamietnutie návrhu na zachovanie účinkov napadnutého rozhodnutia mohlo ohroziť právnu istotu a riadne plnenie úloh dohľadu, ktoré akt o digitálnych službách zveruje Komisii.

66 Za týchto okolností je potrebné zachovať účinky napadnutého rozhodnutia až do prijatia opatrení potrebných na vykonanie tohto rozsudku, a to v primeranej lehote, ktorá nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách

67 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

68 Keďže Komisia nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobkyne.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá rozšírená komora)

rozhodol takto:

1. **Vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2023) 8173 final z 27. novembra 2023, ktorým sa stanovuje poplatok za dohľad uplatniteľný na TikTok podľa článku 43 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/2065, sa zrušuje.**

2. **Účinky vykonávacieho rozhodnutia C(2023) 8173 zostávajú zachované až do prijatia opatrení potrebných na dosiahnutie súladu s týmto rozsudkom v primeranej lehote, ktorá nesmie presiahnuť dvanásť mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.**

3. **Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania.**

Mastroianni Brkan Gâlea

Tóth Valasidis

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. septembra 2025.

Podpisy